

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vijf middelen aan, die betrekking hebben op schending van een wezenlijk vormvoorschrift en van de Verdragen en de voor de toepassing daarvan geldende rechtsregels: schending van het recht om te worden gehoord, schending van de verplichting tot kennisgeving, ontoereikende motivering, schending van het recht van verweer en kennelijke beoordelingsfout.

Volgens verzoekster heeft de Raad nagelaten haar te horen en zijn verplichting om haar in te lichten geschonden. Voorts heeft de Raad geen toereikende motivering gegeven, wat nog werd versterkt door zijn weigering om te antwoorden op verzoeksters verzoeken om toegang tot documenten en algemene openbaarmaking. De Raad heeft aldus verzoeksters recht van verweer geschonden: zij heeft niet de kans gekregen om haar standpunt over de conclusies van de Raad naar behoren kenbaar te maken, aangezien deze conclusies niet aan haar zijn meegedeeld. Anders dan de Raad stelt, is verzoekster geen „dekmantelbedrijf” voor de National Iranian Oil Company (NIOC) en de Raad heeft hoe dan ook niet aangetoond dat de omstandigheid dat verzoekster een dochteronderneming van NIOC was, op zich volstaat om de Iraanse Staat een economisch voordeel op te leveren dat in strijd is met de doelstelling van de bestreden maatregelen. Daarnaast heeft de Raad duidelijk verzoeksters recht van verweer geschonden en tot slot heeft hij kennelijke beoordelingsfouten gemaakt.

Beroep ingesteld op 15 maart 2013 — Bank Mellat/Raad

(Zaak T-160/13)

(2013/C 147/45)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bank Mellat (Teheran, Iran) (vertegenwoordigers: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC, en R. Blakeley, Barrister)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- artikel 1, punt 15, van verordening (EU) nr. 1263/2012 ⁽¹⁾ van de Raad nietig verklaren; en/of
- artikel 1, punt 15, van verordening (EU) nr. 1263/2012 van de Raad nietig verklaren voor zover dit punt op verzoekster van toepassing is; en
- verklaren dat artikel 1, punt 6, van besluit 2012/635/GBVB ⁽²⁾ van de Raad niet van toepassing is op verzoekster; en
- verweerder verwijzen in de kosten van dit beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: het financiële embargo is geen „nodige maatregel” en vindt bijgevolg geen rechtsgrondslag in artikel 215 VWEU omdat er geen rationeel verband bestaat met de betrokken doelstelling van buitenlands beleid.
- 2) Tweede middel: het financiële embargo is in elk geval niet evenredig aan de beweerdelijk nagestreefde doelstelling van buitenlands beleid en vindt bijgevolg geen rechtsgrondslag in artikel 215 VWEU.
- 3) Derde middel: het financiële embargo is strijdig met de algemene beginselen van het Unierecht en inzonderheid artikel 215, lid 3, VWEU; het is strijdig met de beginselen van evenredigheid en rechtszekerheid, met het verbod van willekeur en met het vereiste dat sancties de nodige juridische waarborgen bevatten.
- 4) Vierde middel: het financiële embargo schendt verzoeksters eigendomsrechten, recht om handel te drijven en recht op vrij verkeer van kapitaal, alsook het evenredigheidsbeginsel.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 1263/2012 van de Raad van 21 december 2012 tot wijziging van verordening (EU) nr. 267/2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran (PB 2012, L 356, blz. 34).

⁽²⁾ Besluit 2012/635/GBVB van de Raad van 15 oktober 2012 houdende wijziging van besluit 2010/413/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Iran (PB 2012, L 282, blz. 58).

Beroep ingesteld op 18 maart 2013 — Magic Mountain Kletterhallen e.a./Commissie

(Zaak T-162/13)

(2013/C 147/46)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlijn, Duitsland), Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Duitsland), Neoliet Beheer BV (Son, Nederland) en Pedriza BV (Haarlem, Nederland) (vertegenwoordigers: M. von Oppen en A. Gerding, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

Verzoeksters verzoeken:

- besluit C(2012) 8761 def. van de Commissie van 5 december 2012 betreffende staatssteun SA.33952 (2012/NN) — Duitsland, Kletteranlagen des Deutschen Alpenvereins op grond van artikel 264, eerste alinea, VWEU nietig te verklaren;

— verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters twee middelen aan.

1) Eerste middel: artikel 107, lid 3, sub c, VWEU is geschonden

In het kader van dit middel betogen verzoeksters dat de Commissie ten onrechte heeft vastgesteld dat de in geding zijnde steunmaatregelen met de interne markt verenigbaar waren, aangezien niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 107, lid 3, sub c, VWEU. Volgens hen beantwoorden de steunmaatregelen niet aan een doelstelling van gemeenschappelijk belang. In dit verband wordt onder meer aangevoerd dat enkel een aangetoond marktfalen hiervoor een aanwijzing vormt, en dat daarvan in casu geen sprake is. Voorts argumenteren verzoeksters dat geen sprake is van een onverenigbaarheid ingevolge artikel 106, lid 2, VWEU. Bovendien menen zij dat de steunmaatregelen het vermeende gebrek aan marktefficiëntie niet kunnen verhelpen. Voorts hebben de steunmaatregelen geen stimulerend effect. De Commissie vermoedt louter dat sprake is van een stimulerend effect. Bovendien zijn de steunmaatregelen niet passend. De Commissie vermoedt louter dat de nationale autoriteiten ervoor zullen zorgen dat de individuele steunmaatregelen evenredig zijn en baseert dit vermoeden ten onrechte op het feit dat de betrokken vereniging van algemeen nut is. Verzoeksters verwijten de Commissie ook een onjuiste afwegingstoets te hebben gemaakt. De Commissie heeft namelijk geen afweging gemaakt tussen de negatieve en de positieve gevolgen van de steunmaatregelen. Tot slot wordt in deze context aangevoerd dat ondernemingssteun (de toegekende steun betreft vooral ondernemingssteun) in geval van twijfel onverenigbaar is met de interne markt.

2) Tweede middel: de formele onderzoeksprocedure is ten onrechte niet ingeleid

Verzoeksters betogen in dit verband dat de Commissie ten onrechte, ondanks ernstige moeilijkheden bij de beoordeling of de steunmaatregelen met de interne markt verenigbaar waren, geen formele onderzoeksprocedure heeft ingeleid. Een aanwijzing voor ernstige moeilijkheden bestaat volgens hen in de lange duur van het vooronderzoek, in casu meer dan een jaar. De Commissie heeft er evenwel niet voor gezorgd dat de voor de beoordeling noodzakelijke feiten voldoende werden onderzocht. Volgens verzoeksters kon het vereiste grondige onderzoek van de markt van de klimhallen enkel in het kader van de formele onderzoeksprocedure worden verricht. Voorts zijn naar aanleiding van de door de Commissie onderzochte klacht moeilijke rechtsvragen gerezen over steun aan commerciële activiteiten van verenigingen van algemeen nut. Verzoeksters voeren eveneens aan dat zij als concurrerende ondernemingen respectievelijk ondernemersverenigingen belanghebbenden zijn in de zin van artikel 1, sub h, van verordening (EG) nr. 659/1999 en krachtens artikel 108, lid 2, VWEU het recht hebben om in de formele onderzoeksprocedure opmerkingen in te dienen, welk recht hun is ontnomen door het feit dat de procedure ten onrechte niet is ingeleid.

Beroep ingesteld op 15 maart 2013 — Sun Capital Partners/BHIM — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Zaak T-164/13)

(2013/C 147/47)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Sun Capital Partners, Inc. (New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordigers: P.-A. Dubois, Solicitor, D. Alexander, QC en F. Clark, Barrister)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Sun Capital Partners Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de beslissing van de kamer van beroep te vernietigen, en/of
- de zaak terug te verwijzen naar de kamer van beroep voor een nieuw onderzoek;
- verweerder te verwijzen in de kosten van de procedure, verzoeksters kosten voor de kamer van beroep daaronder begrepen;
- Sun Capital Partners Ltd te verwijzen in de kosten van de procedure, verzoeksters kosten voor de kamer van beroep daaronder begrepen, indien Sun Capital Partners Ltd intervieneert in de onderhavige procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring wordt gevorderd: het woordmerk „SUN CAPITAL”- gemeenschapsmerkschrijving nr. 2 942 654

Houder van het gemeenschapsmerk: verzoekster

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Motivering van de vordering tot nietigverklaring: de nietigheidsgronden van artikel 53, lid 1, sub c, en artikel 8, lid 4, van verordening nr. 207/2009

Beslissing van de nietigheidsafdeling: toewijzing van de vordering tot nietigverklaring